

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący)

SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca)

SSN Romualda Spyt

w sprawie z odwołania C. Spółki Akcyjnej w K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
z udziałem zainteresowanych: [...]
o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 czerwca 2010 r.,
zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 grudnia 2009 r.,

oddala zażalenie i nie obciąża pozwanego organu rentowego kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2009 r., Sąd Apelacyjny, Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił skargę kasacyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, od wyroku tego Sądu z dnia 21 lipca 2009 r.

W skardze kasacyjnej skarżący ostatecznie oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 2.354.432,90 zł. Wartość ta, wynika, zdaniem ZUS z faktu, że zakwestionował sposób obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (przez wliczenie wartości bonów finansowanych z funduszu świadczeń

socjalnych) w odniesieniu do wszystkich 510 pracowników C. S.A., w tym zainteresowanych występujących w niniejszej sprawie.

Na wezwanie Sądu skarżący wskazał, że w odniesieniu do występujących w sprawie zainteresowanych [...] wartości zaległości składkowych wynosiły odpowiednio 655,04 zł, 1162,08 zł, 93,31 zł i 1096,78 zł.

Wobec tego Sąd Apelacyjny zaskarżonym postanowieniem odrzucił skargę kasacyjną podnosząc, że łączna wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie nie przekracza 10.000 zł, a sprawa nie ma charakteru sprawy o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia.

Zażalenie od tego orzeczenia wywiódł pełnomocnik ZUS wskazując, że rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie będzie miało znaczenie bezpośrednie dla innego toczącego się postępowania – postępowania, w którym zaskarżona została jedna decyzja ZUS odnosząca się do płatnika. Zdaniem skarżącego także w niniejszej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia powinna stanowić kwotę wszystkich obciążeń, nałożonych na płatnika.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sprawy o identycznym stanie faktycznym były już przedmiotem rozpoznania Sądu Najwyższego, a rozstrzygnięcia, które w nich zapadły, Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela. Między innymi w sprawach z dnia 7 kwietnia 2010 r.: I UZ 8/10, I UZ 9/10, I UZ 11/10, I UZ 12/10, I UZ 13/10, I UZ 14/10, z 15 kwietnia I UZ 10/10, 26 kwietnia I UZ 15/10, I UZ 18/10, Sąd postanowił oddalić zażalenie organu rentowego.

Sąd Najwyższy w przedmiotowej sprawie przychyliła się również do argumentów podniesionych w uzasadnieniu powołanych postanowień.

Zażalenie jest nieuzasadnione. W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu była wysokość składek z tytułu ubezpieczenia społecznego poszczególnych zainteresowanych pracowników wymierzonych od bonów towarowych uznanych za przychód ze stosunku pracy. Kwoty wskazane w zaskarżonych decyzjach nie sięgały dziesięciu tysięcy złotych wyznaczającej przedmiotową (kwotową) granicę dopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej.

Wprawdzie decyzją z dnia 29 marca 2007 r. wymierzono C. składki na ubezpieczenia społeczne zatrudnionych pracowników w łącznych kwotach,

przewyższających dziesięć tysięcy złotych, ale decyzja ta adresowana do płatnika składek nie zawierała nazwisk pracowników, za których wymierzono powyższe składki ani nie wskazywała, jakie kwoty składek przypisano płatnikowi do zapłaty za poszczególnych pracowników. Dlatego szczegółowe wskazanie, którym pracownikom zostały wydane bony oraz ich wartości wymagało wydania przez organ rentowy 11 lutego 2008 r. 510 indywidualnych decyzji w których organ rentowy ustalił podstawę wymiaru składek imiennie wskazanych pracowników C., za okresy oraz w kwotach wskazanych indywidualnie w każdej z decyzji. W konsekwencji te wartości przedmiotu sporów i zaskarżenia w sprawach o wymierzenie składek były wiążące w postępowaniu objętym skargą kasacyjną - o ustalenie podstawy wymiaru składek zainteresowanych pracowników.

Nie poddaje się ocenie Sądu Najwyższego w ramach niniejszego postępowania zażaleniowego celowość i zasadność podziału postępowań, dotyczących zagadnień zaległości składkowych płatnika. Nie ma także podstaw do kontroli w chwili obecnej kolejności rozpoznawania spraw (sprawy z udziałem płatnika w relacji do spraw z udziałem poszczególnych pracowników jako zainteresowanych). Wpływ rozstrzygnięcia merytorycznego, zapadłego w niniejszej sprawie na inne postępowania nie może bowiem zmienić podstawowej zasady procesowej, wiążącej wartość przedmiotu sporu (zaskarżenia) z wartością roszczenia dochodzonego w tym właśnie postępowaniu a nie w innych postępowaniach.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny prawidłowo odrzucił jako niedopuszczalną skargę kasacyjną w sprawie, w której sporne wartości składek wynosiły mniej niż 10.000 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., orzekając o kosztach na podstawie art. 102 k.p.c.

